

PARTICULARITĂȚI PSIHOLOGICE ALE HULIGANISMULUI ȘI INFLUENȚA ACESTUIA ASUPRA ÎNCĂLCĂRII LINIȘTII ȘI ORDINII PUBLICE

Mititelu Andreea-Gabriela

UPSC „Ion Creangă”

(România)

ORCID: 0009-0008-7839-566X

Adnotare

Huliganismul este definit ca o acțiune de tulburare a ordinii și liniștii publice. Actul de huliganism se comite atât de către un individ cât și de un grup sau mai multe grupuri. Grupul de huligani constituit din membrii ce cumulează anumite condiții; au credințe și valori comune, cu scopul de a încalca legea. Făcând parte dintr-un astfel de grup, unui individ i se oferă ocazia de apartenență la ceva ce valorifică și prin care își poate manifesta pornirile agresive. Comunicarea realizată astfel: verbal, non-verbal și paraverbal, are un rol important în preîntâmpinarea eventualelor conflicte dar și în aplanarea acestora.

Cuvinte-cheie: tulburare a ordinii publice, manifestare agresivă, apartenență la grup, credințe, valori, comunicare.

Annotation

Hooliganism is defined as an act of disturbing public order and peace. The act of hooliganism is committed both by an individual and by a group or several groups. The group of hooligans consists of members who meet certain conditions; they have common beliefs and values, with the goal of breaking the law. By being part of such a group, an individual is given the opportunity to belong to something that he values and through which he can manifest his aggressive tendencies. Communication carried out in this way: verbally, non-verbally and paraverbally, has an important role in preventing possible conflicts but also in stopping them when they take place.

Keywords: disturbing public order, aggressive manifestation, belonging to a group, beliefs, values, communication.

Caracteristici întâlnite în acte de huliganism

Huliganismul reprezintă o acțiune de tulburare a ordinii și moralei publice prin manifestări care arată lipsă de cuviință sau de respect față de regulile de conviețuire socială [1]. Aceasta faptă este prevăzută în Codul de Procedură Penală sub denumirea de „tulburarea ordinii și liniștii publice” [5]. Actul de huliganism se poate săvârși atât de către un individ cât și de un grup sau mai multe grupuri.

Persoanele care manifestă astfel de acte dau dovadă de lipsă de empatie și sfidare a autorităților publice printr-un grad de violență dus uneori până la extrem. Acest comportament agresiv se dobândește fie în urma unui proces determinat genetic (temperament) ce include caracteristici atât fiziologice cât și nervoase ce au influență asupra potențialului de lucru, stabilitatea și controlul propriilor emoții, fie în urma contactului cu mediul înconjurător (formarea caracterului) caracteristici psiho-morale manifestate prin conduită, opinii și modul de acțiune. „Prezintă o imaturitate, dar aceasta nu trebuie înțeleasă ca fiind identică cu un coeficient de inteligență QI scăzut” [2, p. 393].

Comportamentul huliganic este cel mai des întâlnit la persoanele ce prezintă trăsături specifice temperamentului coleric manifestate prin încălcarea frecvent a legii. Există elemente comune între persoanele care comit acte de huliganism și persoanele cu recidivă în încălcarea legii. Acest tip de comportament are la bază printre altele un grad de agresivitate mai ridicat și

o dorință accentuată pentru a comite fapte de bravură, tocmai pentru impresiona pe cei din anturajul din care individul în cauză face parte.

Comportamentul huliganic încadrat în sfera normalului

Comportamentul huliganic se deosebește foarte ușor de un comportament normal prin anumite trăsături destul de evidente. Este lesne de înțeles că acest tip de comportament se încadrează destul de ușor în sfera comportamentului de tip deviant, sfidând cu lejeritate normele de conduită ale societății, ducând de foarte multe ori de la fapta de natură contravențională la cea de natură penală.

„Prin comportament deviant se înțelege totalitatea faptelor, reacțiilor, prin care o persoană răspunde solicitărilor de ordin fizic sau social, printr-o distanțare semnificativă de la normele de conviețuire ale lumii externe” [2, p. 515].

Abordarea comportamentului huliganic se transformă într-o normalitate, individual având tendința să creadă că acest tip de comportare îl poate ajuta să evolueze în societate, atingându-și scopul mult mai ușor prin fapte de violență/ostilitate, iar aspectul pe care îl impune este cel „forțat”.

Indivul care manifesta acțiuni cu caracter huliganic pe lângă atitudinea agresivă și sfidătoare, este o persoană cu frustrări acumulate care tinde să facă orice pentru a se face remarcat în anturajul din care face parte. Motivația acestui tip de comportament delicvențial, după cum găsim în cărțile de specialitate, are de regulă două caracteristici predominante, regăsite în dorința acută a individului de a-și atinge obiectivul și scopul țintit în vederea încălcării acelor laturi ce aparțin normelor de conduită socială.

Astfel de indivizi acționează de cele mai multe ori cu o neacceptare accentuată a societății din care fac parte și cu o lipsă a conștientizării rezultatelor faptelor pe care le-au comis.

Huliganismul manifestat în grupuri

Grupul de huligani este format din membrii ce întrunesc caracteristicile menționate anterior, au credințe și valori comune, cu scopul de a încalca normele de conduită socială. Printr-un astfel de grup, unui individ i se oferă șansa unei apartenențe la ceva ce el valorifică și prin care își poate manifesta pornirile agresive cu ușurință. „Exemplul este cât se poate de edificator în privința mecanismului descris teoretic de noi: supunere față de o sugestie, cu atât mai puternică fiind colectivă, convingerea criminalului că va comite un gest meritoriu, convingere perfect întemeiată, căci are aprobarea unanimă a concetățenilor” [3, p. 84].

Conform piramidei lui Abraham Maslow, la nivelurile 3 și 4, regăsim expuse două nevoi, respectiv nevoia de apartenență și nevoia de recunoaștere socială, așadar aceste nevoi sunt satisfăcute în momentul în care un individ este acceptat într-un astfel de grup, unde împărtășește aceleași idealuri iar prin manifestări violente își atrage recunoașterea celorlalți membrii. „Am, de asemenea, impresia profundă că o parte din grupurile de tineri rebeli - nu știu câte sau în ce măsură - există ca urmare a tânjirii profunde după sentimentul colectivității, după contact, după aliere veridică împotriva unui dușman comun, orice dușman care poate determina formarea unui grup, prin simplul fapt că reprezintă o amenințare externă” [4, p. 91].

Cea mai des întâlnită manifestare a acestor grupuri este reprezentată de participarea la evenimente cu caracter sportiv, exprimată de cele mai multe ori prin confruntări directe violente cu suporterii echipelor adverse și cu forțele de ordine.

Un stimul important al acestui comportament agresiv, este, de regulă, rezultatul competiției sportive, considerat injust în funcție de suporterii echipelor. Alt factor ce duce la aceste confruntări îl reprezintă rivalitatea între aceste grupuri pentru a stabili o supremație în acest univers cu reguli proprii.

În astfel de dispute ce au loc atât înaintea, în timpul sau după desfășurarea evenimentelor sportive este necesară intervenția forțelor de ordine pentru restabilirea ordinii publice. Având în vedere gravitatea acestor ciocniri violente dintre grupuri, metoda negocierii verbale devine imposibil de realizat, astfel, ajungându-se la folosirea forței și mijloacelor din dotare.

Așa cum aceste grupuri cu comportament antisocial sunt prezente în arenele sportive, la fel le putem găsi și la acele manifestări publice (proteste), marșuri sau parade pentru diversitate ce au loc în fiecare an.

De multe ori aceste confruntări degenerază în violență din care rezultă distrugere de bunuri, persoane rănite sau chiar decese, fiind implicate adesea și persoane ce nu au legătură cu acest fenomen.

Modul de abordare al forțelor de ordine în aceste situații se realizează gradual prin dialogare, folosindu-se diverse tehnici de persuasiune.

„În acest sens, R. Boudon și F. Bourricaud apreciază că influența socială poate fi considerată ca o formă specifică a puterii, a cărei resursă principală este persuasiunea” [7, p.228]. Comunicarea prin toate tipurile sale: verbală, non-verbală și paraverbală joacă un rol esențial în preîntâmpinarea viitoarelor conflicte dar totodată și în aplanarea acestora. Astfel această abordare implică o atenție deosebită la aspecte precum atitudine, poziție corporală, modul de adresare sau tonul folosit în interacțiunea cu membrii acestor grupuri.

Devine evident faptul că pentru o bună desfășurare a evenimentelor este necesar ca forțele de ordine să dea dovadă de o bună comunicare în interacțiunea cu această categorie de persoane. „Experiența de comunicare produce schimbări în persoanele implicate, schimbări care vor condiționa acest deziderat” [6, p.15].

O altă modalitate de prevenire și stopare a comportamentelor huliganice la nivel de grup, pe care forțele de ordine o abordează, o reprezintă identificarea și extragerea liderilor ce au influență asupra grupurilor precum și persoanelor agitatoare care instigă la manifestarea unui comportament violent.

Odată ce aceste persoane sunt izolate de grup, ceilalți membri li se diminuează moralul întrucât această acțiune a forțelor de ordine transmite un mesaj de avertizare și model de acțiune în cazul nerespectării legii.

Această metodă implică o observare atentă a grupurilor precum și o intervenție promptă înaintea sau în timpul producerii unei acțiuni cu caracter huliganic

Concluzii

Având în vedere că ne confruntăm din ce în ce mai des cu violențe de diferite forme este greu de imaginat ca este aproape ziua în care lucrurile vor fi armonioase iar toți vom respecta drepturile celorlalți în egală măsură cu drepturile noastre.

Frustrările exprimate prin aceste tipuri de violență devin mai acute cu fiecare zi ce trece. Este necesară implementarea unei forme educaționale încă din primii ani ai școlii, prin care copiii să înțeleagă urmările faptelor pe care le săvârșesc și prin care să le fie insuflăte valori și credințe ce îi formează ca cetățeni.

Bineînțeles, un rol deosebit de esențial îl are familia, care însuflă copilului, apoi adolescentului valorile pe care acesta ar trebui să le urmeze în viață.

Anturajul, însă are și el un rol foarte important deoarece o persoană ușor influențabilă poate cădea pradă anumitor vicii, comportamente și obiceiuri care au în esența lor efecte distructive.

Așadar, huliganismul rămâne un subiect vast de studiat, având în vedere că apar schimbări în viața cotidiană destul de radicale de la an la an iar generațiile ce vin au concepții și comportamente foarte diferite.

Bibliografie

1. ACADEMIA ROMÂNĂ. INSTITUTUL DE LINGVISTICĂ *Dicționar Explicativ al Limbii Române*. (ediția a II-a revăzută și adăugită). București: Editura Univers Enciclopedic Gold 2009. ISBN 978-606-92159-7-5.
2. BUTOI, B.T. *Psihologie judiciara Tratat universitar*. București: Solaris Print 2009. pp. 393-515. ISBN 978-973-606-92201-1-5.
3. Le Bon, G. *Psihologia mulțimilor* (traducere: Mariana Tabacu). Prahova Antet XX Press 2001. 84 p. ISBN 973-99336-2-9.
4. MASLOW, H., Abraham. *Motivație și personalitate* (traducere din limba engleză – Andreea Răsuceanu). București: Editura Trei 2007. 91 p. ISBN 978-973-707-159-0.
5. *NOUL COD PENAL și NOUL COD DE PROCEDURĂ PENALĂ*. Ediție îngrijită de Prof. Univ. Dr. DAN LUPAȘCU. București:, Universul Juridic, 2016. 142 p. ISBN 978-606-673-795-1.
6. PÂNIȘOARĂ, I.O. *Comunicarea Eficientă*. (Ediția a III-a, revăzută și adăugită). București Polirom 2006. 15 p. ISBN (10) 973-46-0313-2; ISBN (13) 978-973-46-0313-8.
7. STĂNCIUGELU, I., TUDOR, R., TRAN, A., Tran, V. *Teoria comunicării*. București: Tritonic 2014. 228 p. ISBN: 978-606-749-0022.

CZU: 159.922.7:159.944

MECANISMELE DE COPING ALE COPILULUI INTERIOR

Mocanu Maria Nicoleta

UPSC „Ion Creangă”

(România)

ORCID: 0000-0003-0235-3646

Adnotare

Conceptul de copil interior a fost introdus în psihologie de Carl Gustav Jung, ulterior a apărut de-a lungul timpului în diverse abordările terapeutice, de la Terapia Schemelor la Analiza Tranzacțională. Cercetarea dată se concentrează asupra relației între anumite mecanisme de coping cognitiv emoțional și comportamental și trăsăturile de personalitate amabilitate și ostilitate, existând o relație corelațională de nivel mediu – scăzut între mecanismele de coping și trăsăturile ostilitate și amabilitate (scale măsurate cu CPI): $r = 0,204 - 0,347$, $p = 0,0001$.

Cuvinte- cheie: copil interior, mecanisme de coping, studiu corelațional, amabilitate, ostilitate.